

[K. B. Andersen.]

søgt, hvad der kan ske, og hvor hurtigt det kan ske, på Amager. Lad os få undersøgt reelt de andre muligheder på Sjælland — jeg tænker på Næstved ikke mindst — efter at det har vist sig, at Roskilde ikke var så god en løsning, som mange af os har troet på. Vi har sagt, når vi taler om Ålborg: hvilke fag skal vi have frem i Ålborg, for at de kan aflaste København mest muligt? Vi har sagt, som jeg sagde før her: har ministeren mærket sig skrivelsen fra Odense universitet om, at man for relativt beskedne midler kan aflaste København meget væsentligt? Altså, jeg er enig med fru Grethe Philip, men mener i og for sig, at det kan føre, om jeg så må sige, lidt længere end til Roskilde, og det tror jeg sådan set ikke vi er uenige om; har jeg fortolket bemærkningen for hårdt, beklager jeg.

Dernæst sagde fru Grethe Philip, at hun troede, mange unge gerne ville være uafhængige af forældreboopælen. Det er jeg da i og for sig ikke uenig i, men der er nogle tal, som vi nu kommer til at bøje os for. Vi bad på et vist tidspunkt ministeriet om at få at vide, om man kunne se på tilgangen til videre uddannelse i Odenseområdet, at det, at der var kommet et universitet i Odense, påvirkede tallene. Og vi fik tal, der viste, at mens der havde været en lille stigning af studenter, der gik videre, på universiteter i landet som helhed, var der en stor stigning i Odense; mens der havde været en lille nedgang for de kvindelige studerende i landet som helhed, var der en meget stor opgang i Odense. Det tyder altså på, enten vi sådan principielt rigtig vil acceptere det eller ej, at det begribeligvis betyder noget, om der er nogenlunde nær til uddannelsesstedet, og sikkert ikke mindst for de forholdsvis studiefremmede hjem; jeg tror, at det ikke mindst netop dér betyder en hel del.

Hr. Morten Lange sagde, at Roskilde var den bedste placering øst for Store-Bælt. Det har hr. Morten Lange jo også sagt som medlem af planlægningsrådet, og det er planlægningsrådet, der har sagt det til udvalget, så det overrasker mig ikke, at hr. Morten Lange bekræfter sin opfattelse fra den anden side bordet. Men jeg er enig med hr. Holst i, at der ikke er noget materiale, der siger det, og det er derfor, jeg er ked af,

at vi ikke kan få ministeren til at undersøge det reelt. Jeg har godt set, at planlægningsrådet har fundet ud af — det ville jeg næsten have kunnet finde ud af uden planlægningsrådet — at de studenter, der bor i Nordsjælland, har lettere ved at komme til København end til Næstved. Det ville jeg stort set også skønne ud fra en umiddelbar betragtning. Men altså, jeg synes, ministeren skulle undersøge det lidt nøjere, for den betragtning er i hvert tilfælde for enkel.

Dernæst sagde ministeren, at der ikke var tale om en så stor nedskæring i Odense, som jeg nævnte. Nu får vi vel lejlighed til, går jeg ud fra, at mødes i Odense i morgen til høring, og så må vi vel hellere tage tiden til det dér end her, men jeg står her med betænkningen, og selvfølgelig er mine tal rigtige. Der står fra udvalgets side, at den reelle besparelse ned til de 422 mill. kr. er 50 mill. kr., fordi der nu er indbygget nogle andre ting deri. Det vil sige, at det sammenholdt med de nuværende 385 mill. kr. giver en reduktion på 87 mill. kr. — jeg sagde næsten 100, jeg retter det altså til 87 mill. kr. Selvfølgelig er det rigtigt, at det er mere end den besparelse, ministeren var inde på.

Men det, jeg meget gerne vil vide i udvalget — og det vil jeg gerne stille spørgsmål om allerede nu, så ministeren kan begynde at overveje det, for det synes jeg åbner nogle perspektiver for mange af vore anlægsarbejder — er dette: hvordan beskærer man et projekt — jeg har ikke sagt, om det er nødvendigt eller ikke, det må vi se på i sammenhængen — hvordan beskærer man et projekt med 87 mill. kr. uden på nogen måde, som vi fik at vide her før, at forringe noget som helst med hensyn til studie- eller forskningsforhold eller med hensyn til centrets idé? Det spørgsmål vil jeg meget gerne have besvaret, for dér må jo ligge nogle vældige muligheder i alle vore både sociale og uddannelsesmæssige projekter. Jeg håber, ministeren er i stand til at besvare det skriftligt og fyldigt, lige så godt som vi fik det i den korte generelle besvarelse her.

Til slut vil jeg blot gerne igen sige: jeg er ikke enig i, at der var forhandlingsklima i udvalget sidst. Jeg vil egentlig også gerne sige, for det må godt siges offentligt, at da vi kom til det sidste møde i udvalget, hvor nogle af os var så naive at tro, at efter en